

Димитър Бежански

Втора употреба

Колегата Станчев купи кола втора употреба. Калниците ѝ закръпени с марля и маджун, диференциалът ѝ вие, балансът ѝ чука, стоповете ѝ са боядисани с лак за нокти.

– Абе, това е! – вдига рамене колегата Станчев. – Втора употреба! Някой преди мене я е карал, карал, та душата ѝ е извадил!

Съседът Мишо пък си купува дрехи втора употреба. В някакъв магазин му ги продават на кило. Последният път си купил три кило ризи и кило и половина панталони. Като ги изпра, ризите олекнали с двеста грама, а панталоните – с триста. Освен това тук-таме се появили дупчици. По ризите – дванайсет, по панталоните – пет.

– Абе, това е! – вдига рамене и той. – Втора употреба. Преди мене са ги носили, носили...

А брат му Пешо, той пък си взе жена втора употреба. В махалата дори говорят, че била не втора, а сто и втора употреба.

– Ами това е! – вдига рамене и той вечер в гаража на Кирето. – Втора, сто и втора!... Много важно! Аз нали си я такава... Аз нали си я обичам! Вярно, че преди мене са я обичали, обичали... Ама сега – к'во? Да я изхвърля ли?! Плюс това жена втора употреба се трае, ами вчера Кирето като ми пробута бира втора употреба?! На първата глътка още усетих, че тая бира някой я е пил преди мене! Ей това вече е кофти номер!

Слушам ги и си мисля: кола втора употреба – бива, дрехи втора употреба – може, жена втора употреба – става, дори бира втора употреба се понася. Обаче какво да правя аз, като имам чувството, че живея живот втора употреба?

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3032>]